

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului depus de Nicolae Vicol reprezentat de avocatul Ion Oboroceanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Corgoja împotriva lui Nicolae Vicol cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 2ra-700/23
NR. PIGD 2-21192244-01-2ra-18052023)*

Recurs declarat anterior datei de 1 septembrie 2023. Condițiile angajării răspunderii civile delictuale pentru prejudiciul moral și delimitarea acesteia de prejudiciul patrimonial. Instanța de fond și instanța de apel nu au verificat îndeplinirea condițiilor legale pentru angajarea răspunderii civile delictuale sub aspect moral, acordând despăgubiri pentru prejudiciu moral într-o situație în care fapta ilicită a generat un prejudiciu cu caracter exclusiv patrimonial, fără a fi dovedită existența unei atingeri aduse drepturilor nepatrimoniale.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, jud. D. Dubcoețchi,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Braga, V. Mihaila, A. Panov,

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Nicolae Vicol reprezentat de avocatul Ion Oboroceanu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 decembrie 2021, Diana Corgoja a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Vicol, solicitând repararea prejudiciului material în sumă de 90 000 lei și a prejudiciului moral estimat în sumă de 15 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 27 aprilie 2021, în temeiul art. 196 alin. (1) din Codul penal, s-a încetat procesul penal pornit împotriva pârâtului Nicolae Vicol, ca urmare a expirării termenului de prescripție. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, sentința primei instanțe a fost menținută.

3. Reclamanta a indicat că procesul penal în privința lui Nicolae Vicol a fost pornit pentru faptul că, în perioada mai - august 2016, acesta, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin intenție unică și continuă, a colectat de la Diana Corgoja, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, cantitatea de 30 000 litri de lapte, la prețul de 4,70 lei/litru. Ulterior, prin înșelăciune și abuz de încredere, pârâtul nu a achitat contravaloarea laptelui livrat, însușindu-și suma de 141 000 lei, cauzând reclamantei un prejudiciu în proporții mari.

4. Totodată, Diana Corgoja a invocat că, în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului, a suferit trăiri emoționale care au avut repercusiuni asupra stării sale de sănătate, apreciind că suma de 15 000 lei ar constitui o reparație echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 21 octombrie 2022 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Nicolae Vicol, în beneficiul Dianei Corgoja, cu titlu de prejudiciu material suma de 90 000 lei și cu titlu de prejudiciu moral suma de 5 000 lei. S-a încasat de la Nicolae Vicol, în bugetul de stat, taxa de stat în sumă de 2 800 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 14 noiembrie 2022, Nicolae Vicol, reprezentat de avocatul Ion Oboroceanu, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 octombrie 2022, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată, scutirea de la plata taxei de stat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Nicolae Vicol și s-a menținut hotărârea din 12 octombrie 2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

8. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată în baza probelor administrate în mod complet și obiectiv, inclusiv a hotărârilor irevocabile pronunțate în procesul penal, prin care s-a stabilit vinovăția pârâtului în comiterea faptei ilicite. În baza art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța a constatat caracterul obligatoriu al acestor constatări în privința răspunderii civile delictuale. Totodată, s-a subliniat că încetarea procesului penal în temeiul prescripției răspunderii penale nu înlătură obligația pârâtului de reparare a prejudiciului cauzat, în conformitate cu art. 1998 din Codul civil.

9. Instanța de apel a respins ca vădit nefondate criticile apelantului privind lipsa probelor, constatând că la materialele cauzei au fost anexate înscrisuri relevante și suficiente care confirmă atât ilicitul faptei, cât și existența și întinderea prejudiciului. De asemenea, s-a reținut că apelantul nu a indicat niciun temei de casare dintre cele prevăzute de art. 385 lit. d) din Codul de procedură civilă și nu a prezentat nicio probă nouă în susținerea poziției sale, contrar obligației procesuale prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

10. La 26 aprilie 2023, Nicolae Vicol, reprezentat de avocatul Ion Oboroceanu, a declarat recurs împotriva deciziei din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

11. În motivarea recursului, recurentul Nicolae Vicol a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, nemotivată și contrară circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei. Acesta a susținut că instanța de apel nu a cercetat complet și obiectiv probele administrate în cauză și a ignorat faptul că intimata nu ar fi

prezentat nicio probă care să confirme prejudiciul material pretins, cu referire la suma solicitată și modalitatea de calcul a acesteia.

12. Recurentul a reiterat că reclamanta nu a depus acte financiar-contabile sau fiscale care să confirme existența și întinderea prejudiciului material, invocând că, întrucât acțiunea civilă nu a fost examinată în procesul penal, prezenta cauză constituie o procedură nouă, în cadrul căreia reclamanta avea obligația de a prezenta probe concludente și pertinente în susținerea pretențiilor sale, conform art. 118 din Codul de procedură civilă.

13. Totodată, recurentul a susținut că instanțele de fond și de apel nu au elucidat pe deplin circumstanțele relevante soluționării cauzei, pronunțând hotărâri contrare materialelor dosarului și argumentelor părții pârâte, aplicând în mod eronat normele de drept material și procedural. În opinia recurentului, soluțiile emise sunt vădit netemeinice și pasibile de casare.

14. În drept, a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

16. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede că:

„(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

17. Din sensul normei de drept citate supra rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

18. Recursul declarat a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, motiv pentru care va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

19. Art. 432 alin. (1) – (5) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

20. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

21. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare de la 1 septembrie 2023):

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

22. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția legii în vigoare de la 1 septembrie 2023):

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

Art. 444 din Codul de procedură civilă:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.432 alin.(1) lit.b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

23. Art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: b) să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre;”

24. Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

25. Art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.”

26. Art. 1998 alin. (1), (2) din Codul civil:

„(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.”

27. Art. 2022 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.”

28. Art. 2025 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.”

29. Art. 2036 alin. (1), (2) din Codul civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.”

30. Art. 2037 din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 8 februarie 2023 și a expediat-o avocatului recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 6 martie 2023. Recursul a fost declarat la 26 aprilie 2023, în termen.

32. În temeiul art. 444 din Codul de procedură civilă, cauza a fost examinată în ordine de recurs fără înștiințarea și audierea participanților la proces.

33. Examinând recursul declarat de Nicolae Vicol, Completul de judecată constată că acesta este întemeiat parțial și urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârilor instanțelor inferioare și pronunțarea unei noi decizii în partea casată, pentru considerentele ce urmează.

34. În acest context, Completul de judecată reține că instanțele penale au stabilit cu certitudine circumstanțele de fapt ale cauzei, inclusiv existența faptei ilicite și vinovăția pârâtului. Astfel, prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 27 aprilie 2021, procesul penal intentat în privința lui Nicolae Vicol în baza art. 196 alin. (1) din Codul penal a fost încetat ca urmare a intervenirii termenului de prescripție.

35. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, sentința menționată a fost casată parțial în latura penală, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care Nicolae Vicol a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) din Codul penal, procesul penal fiind încetat cu liberarea de pedeapsă penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, iar în rest soluția primei instanțe a fost menținută.

36. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 iunie 2022, recursul ordinar declarat de inculpatul Nicolae Vicol, prin avocat, a fost respins ca inadmisibil, cu

menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, hotărârile penale rămânând definitive.

37. Totodată, din hotărârile penale definitive rezultă că, în perioada mai–august 2016, Nicolae Vicol, acționând cu intenție unică și continuă și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, a colectat de la Diana Corgoja, prin intermediul punctelor de colectare a laptelui, cantitatea de 30 000 litri de lapte, la prețul de 4,70 lei/litru, fără a achita contravaloarea acestuia, însușindu-și suma de 141 000 lei.

38. Aceste constatări, având caracter obligatoriu pentru instanța civilă potrivit art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, confirmă existența faptei ilicite, vinovăția pârâtului și legătura de cauzalitate dintre fapta acestuia și prejudiciul patrimonial suferit de reclamantă, fără a fi necesară reexaminarea acestora în cadrul prezentului litigiu civil.

39. Analizând materialele dosarului, instanța de recurs reține că instanțele de fond și de apel au constatat în mod corect existența faptei ilicite, vinovăția pârâtului și raportul de cauzalitate dintre acțiunile acestuia și prejudiciul patrimonial suferit de reclamantă. Potrivit art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, constatările instanței penale cu privire la existența faptei și identitatea autorului sunt obligatorii pentru instanța civilă, nefiind necesară reexaminarea acestora.

40. Sub aspectul prejudiciului material, Completul de judecată constată că soluțiile primei instanțe și ale instanței de apel sunt legale și întemeiate. Din probele administrate rezultă că pârâtul nu a achitat contravaloarea laptelui livrat, fapt ce a determinat producerea unui prejudiciu patrimonial real și cert în patrimoniul reclamantei.

41. Instanțele inferioare au aplicat corect dispozițiile art. 1998, art. 2022 și art. 2025 din Codul civil, care reglementează răspunderea civilă delictuală și modalitatea de reparare a prejudiciului patrimonial. Suma de 90 000 lei stabilită cu titlu de despăgubire materială reflectă pierderea efectiv suferită de reclamantă și este susținută de materialele dosarului.

42. Completul de judecată subliniază că, deși răspunderea civilă delictuală poate viza atât prejudiciul patrimonial, cât și pe cel moral, fiecare categorie presupune îndeplinirea unor condiții juridice distincte, care nu pot fi prezumate și nici confundate între ele. Repararea prejudiciului patrimonial are drept scop compensarea unei pierderi economice concrete, pe când repararea prejudiciului moral presupune constatarea unei atingeri aduse unor valori personale nepatrimoniale, în sensul art. 2036 Cod civil.

43. În schimb, Completul de judecată constată că instanțele de fond și de apel au aplicat eronat normele de drept material în partea ce ține de acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral.

44. Instanța de recurs constată că prima instanță a fundamentat acordarea prejudiciului moral, în principal, pe considerentul că recunoașterea vinovăției pârâtului în procesul penal ar constitui, prin ea însăși, o formă de satisfacție pentru reclamantă. Or, un asemenea raționament nu este prevăzut de lege și nu poate suplini analiza condițiilor cumulative ale prejudiciului moral, astfel cum acestea rezultă din art. 2036 și 2037 Cod civil, instanța fiind obligată să verifice în mod efectiv existența și întinderea acestuia.

45. Potrivit art. 2036 alin. (1) din Codul civil, repararea prejudiciului moral este admisibilă în cazul în care, prin fapta ilicită, sunt lezate drepturi personale nepatrimoniale, precum demnitatea, onoarea, reputația, viața privată ori integritatea fizică sau psihică a persoanei. Existența unui prejudiciu moral presupune, așadar, o atingere distinctă adusă unor valori nepatrimoniale protejate de lege.

46. Completul de judecată reține că instanțele inferioare nu au identificat și nu au analizat niciunul dintre criteriile legale prevăzute de art. 2037 Cod civil, respectiv caracterul și gravitatea prejudiciului moral, intensitatea suferinței, impactul asupra vieții personale sau sociale a reclamantei ori existența unei atingeri concrete aduse drepturilor sale nepatrimoniale. Simpla invocare a unor trăiri emoționale, neînsoțită de probe sau elemente obiective de evaluare, nu este suficientă pentru a angaja răspunderea civilă delictuală sub aspect moral.

47. Or, din circumstanțele cauzei rezultă că fapta ilicită imputată pârâtului a generat un prejudiciu cu caracter exclusiv patrimonial, constând în neplata contravalorii bunurilor livrate. Pierderea invocată de reclamantă are un caracter strict economic și nu decurge din atingerea unui drept personal nepatrimonial.

48. Deși art. 2036 alin. (2) Cod civil prevede că prejudiciul moral se repară independent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial, această normă nu instituie o prezumție a existenței prejudiciului moral, ci doar autonomia sa conceptuală. Existența prejudiciului moral și întinderea acestuia trebuie dovedite distinct, în condițiile art. 118 Cod de procedură civilă.

49. Completul de judecată reține că această abordare este conformă și standardelor desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căroră acordarea unei compensații pentru prejudiciu moral presupune constatarea unei atingeri reale și suficient de grave aduse unui drept protejat, precum și motivarea clară a existenței și întinderii acestuia. În lipsa unor elemente concrete care să demonstreze o asemenea atingere, simpla existență a unui prejudiciu patrimonial sau a unor trăiri subiective nu justifică, prin sine, acordarea unei satisfacții bănești suplimentare.

50. În acest context, instanța de recurs reține că acordarea despăgubirilor pentru prejudiciu moral în asemenea circumstanțe ar conduce la o compensare suplimentară nejustificată în absența constatării unui prejudiciu moral distinct,

contrar principiilor consacrate de art. 1998 și art. 2037 din Codul civil, care impun ca reparația să fie proporțională cu natura și consecințele prejudiciului efectiv cauzat.

51. Totodată, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă un drept. În cauză, reclamanta nu a prezentat probe care să ateste existența unei suferințe morale distincte, de sine stătătoare, care să justifice acordarea unei compensații bănești.

52. În cauză, reclamanta nu a prezentat probe apte să permită instanței evaluarea obiectivă a unui prejudiciu moral distinct, iar instanțele inferioare nu au explicat în ce mod suma de 5 000 lei ar corespunde criteriilor legale de proporționalitate și satisfacție echitabilă. În lipsa unor elemente concrete privind afectarea stării emoționale, reputației ori vieții sociale a reclamantei, acordarea despăgubirilor morale apare ca arbitrară și lipsită de fundament juridic.

53. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârile instanțelor inferioare urmează a fi casate parțial, în partea ce vizează acordarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi decizii prin care această pretenție va fi respinsă ca neîntemeiată.

54. În rest, soluțiile instanțelor inferioare urmează a fi menținute, fiind legale și întemeiate în ceea ce privește constatarea faptei ilicite și acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul material.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Admite recursul declarat de Nicolae Vicol, reprezentat de avocatul Ion Oboeroceanu, împotriva deciziei din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Casează parțial decizia din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea în 21 octombrie 2022 a Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, emise în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Corgoja împotriva lui Nicolae Vicol cu privire la repararea prejudiciului material și moral, în partea ce ține de acordarea sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, și emite în această parte o nouă decizie după cum urmează:

Respinge integral, ca fiind neîntemeiată, pretenția reclamantei Diana Corgoja împotriva pârâtului Nicolae Vicol, privind compensarea prejudiciului moral.

În rest, decizia din 8 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 21 octombrie 2022 a Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu